RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.092 van 9 oktober 2000
in de zaak A. 91.878/IX-2382.

In zake : Claudine DESMYTER,
wonende te ZONNEBEKE-PASSENDALE,
Statiestraat 86

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van WERVIK,
dat woonplaats kiest bij
advocaten M. DECRAMER en J.-M. VANSTAEN,
kantoor houdende te WERVIK,
Nieuwstraat 23.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Claudine DESMYTER op 17 mei 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik op 15 februari 2000 om haar voor een nieuwe periode van vier maanden preventief te schorsen vanaf 21 februari 2000 en in fine waarvan zij vraagt te zeggen dat zij in afwachting van de beoordeling van haar annulatieberoep opnieuw haar tewerkstelling mag opnemen, minstens opnieuw haar volledige wedde dient te genieten;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 september 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERLINDE, die loco advocaat R. CORNE verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J.-M. VANSTAEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft het volgende uiteenzet :

> "Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan toebrengen.

Aangezien het een preventieve schorsing met volledig loonverlies betreft, bestaat het kennelijk nadeel niet in het geldverlies als zodanig, maar in de rampzalige gevolgen die de uitvoering van de beslissing tot verlenging van het loonverlies, dat in casu reeds twee jaar een volledig loonverlies is en waarvan het einde niet te bepalen valt, kan hebben voor het overleven van de ambtenaar en zijn gezin. De voorwaarde dat er gevaar voor een nadeel moet zijn, is vervuld wanneer verzoeker vader is van drie jonge kinderen en hij, door meer bepaald stukken over te leggen m.b.t. de middelen van tenuitvoerlegging die ten aanzien van zijn goederen werden ingesteld, aantoont dat de uitvoering van de bestreden beslissing effectief zijn ondergang kan betekenen.
(Raad van State, nr. 45.714, 21 januari 1994, R.A.C.E., 1994).

Verzoekster is :

- alleenstaand : zij dient dus alleen in te staan voor de kosten van haar gezin;
- moeder van drie minderjarige kinderen ten laste.

Het betreft : Marieke BRAEM, geboren 2.12.1985
Annelies BRAEM, geboren 1.6.1988
Nick BRAEM, geboren 15.1.1990.

- Haar financiële situatie is de volgende :

I. INKOMEN.

Door de bestreden beslissing ontvangt zij nog een wedde t.b.v. 36.373 fr./maand.
Zij ontvangt een kinderbijslag t.b.v. 20.887 fr./maand.
Onderhoudsgeld voor de 3 kinderen ten bedrage van 18.000 fr./maand.

II. KOSTEN.

Concluante dient op maandelijkse basis tal van kosten te voldoen nl. afbetaling t.b.v. een 23.000 fr./maand voor de woning, water, electriciteit, gas en zij dient tevens in te staan voor het levensonderhoud van 3 bij haar inwonende opgroeiende kinderen.

III. BESLUIT :

Het moge gelet op het voorgaande duidelijk zijn dat het voor verzoekster onmogelijk is om gelet op de halvering van haar wedde nog de gezinskosten te dekken. Zij beschikt nauwelijks nog over enige reserves waarmee zij het tekort kan dekken.

Op middellange termijn zal zij zich geconfronteerd zien met een ernstig en chronisch inkomenstekort.

De gevolgen van de financiële sanctie op het gezinsbestaan is voor dit gezin catastrofisch : alwaar vroeger een modale levenswijze kon worden aangehouden, wordt men van de ene dag op de andere geconfronteerd met een acute afsnijding van inkomsten die hoogstnoodzakelijk waren om de modale levensstandaard aan te houden.

Aldus wordt niet enkel verzoekster gestraft voor feiten die tot op heden niet eens bewezen zijn, doch

ook de kinderen van verzoekster worden het slachtoffer van de al te voorbarige beslissing.

Teneinde te verhinderen dat het gezin terecht komt in een niet om te keren financiële spiraal van leningen aangaan om andere leningen te dekken die enkel en alleen werden aangegaan om dagdagelijkse kosten te bekostigen, dringt de schorsing van de bestreden beslissing zich op.";

Overwegende dat de verzoekende partij, nadat haar de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 17 februari 2000 ter kennis was gebracht, eerst een bezwaarschrift heeft ingediend bij de provinciegouverneur; dat zij, nadat de gouverneur haar met een brief van 28 april 2000 had medegedeeld dat hij niet voornemens was een maatregel van algemeen toezicht te nemen, nog tot 17 mei 2000 heeft gewacht om haar huidige vordering in te stellen tegen een maatregel welke zou aflopen op 20 juni 2000; dat bijgevolg van de vier maanden preventieve schorsing er op de dag van het instellen van de vordering al vrijwel drie voorbij waren en, in de veronderstelling dat alle proceduretermijnen geëerbiedigd zouden worden, kon worden voorzien dat de bestreden maatregel geen uitwerking meer zou hebben op de dag dat het schorsingsarrest wordt uitgesproken; dat die maatregel heden trouwens al volledig uitwerking heeft gehad; dat verzoeksters argumentatie als zou zij vooral een moeilijk te herstellen financieel nadeel ondergaan hieraan niets afdoet, omdat een eventuele schorsing van de bestreden beslissing, in zoverre zij een vermindering van verzoeksters wedde inhoudt, niet meebrengt dat de gederfde wedde haar retroactief uitbetaald wordt; dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel bijgevolg niet meer kan worden vermeden door een schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**